

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, dana 2. februar 2023. godine
Ref.br.:RK 2117/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI140/22

Podnosilac

Imer Mustafa i drugi

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda
Rev. br. 209/2021 od 10. januara 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija,

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Imer Mustafa, Beqir Sahiti, Shaban Sahiti i Ajshe Sahiti Ahmeti iz Prištine (u daljem tekstu: podnosioci zahteva), koje zastupa Sabri Kryeziu, advokat iz Lipljana.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju rešenja [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine Vrhovnog suda i obaveštenje predsednika Vrhovnog suda od 9. septembra 2022. godine.
3. Podnosioci zahteva su osporeno rešenje Vrhovnog suda primili 8. februara 2022. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim podnosioci zahteva navode povredu prava zagaranovanih članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] i 59 [Vrste odluka] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 15. septembra 2022. godine, podnosioci su podneli svoj zahtev Sudu.
7. Dana 22. septembra 2022. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosilaca o registraciji zahteva i tražio od njega da podnese važeće punomoćje za Sud. Kopija zahteva je dostavljena Vrhovnom sudu.
8. Dana 26. septembra 2022. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI140/22 imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Safet Hoxha (predsedavajući) Remzie Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi, članovi.
9. Dana 30. septembra 2022. godine, Sud je dostavio dopis Osnovnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) i tražio od njih da podnesu priznanicu koja dokazuje kada su podnosioci zahteva primili osporeno rešenje Vrhovnog suda.
10. Dana 30. septembra 2022. godine, zastupnik podnosilaca zahteva je podneo Sudu svoj odgovor.
11. Dana 7. oktobra 2022. godine, zastupnik podnosilaca zahteva je podneo Sudu traženo punomoćje.
12. Dana 11. oktobra 2022. godine, Osnovni sud je podneo Sudu priznanicu koja dokazuje da su podnosioci zahteva primili osporeno rešenje Vrhovnog suda 8. februara 2022. godine.
13. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred predsednicom Republike Kosovo, pri čemu je započeo njegov mandat u Sudu.

14. Dana 20. decembra 2022. godine, zamenik predsednika Suda, Bajram Ljatif, kao sudija izvestilac u predmetu KI140/22, prema stavu 2 pravila 9 (Postupak izuzeća), obavestio je predsednicu Suda da je na osnovu dosijea predmeta KI140/22, sudija Enver Peci je ranije učestvovao u odlučivanju u vezi sa ovim slučajem, kao predsednik Vrhovnog suda, pa je tražio njegovo izuzeće.
15. Istog dana, predsednica Suda je, na osnovu stava 2. pravila 9. Poslovnika, zahtevala mišljenje sudije Enver Peci ako se slaže sa/ili protivi zahtevu sudije izvestioca za izuzeće iz odlučivanja u ovom slučaju.
16. Dana 21. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je u svom odgovoru naglasio da smatra da bi trebalo da bude izuzet iz odlučivanja u predmetu KI140/22, pošto je predmet vodio pre nego što je podnet Ustavnom sudu.
17. Dana 21. decembra 2022. godine, predsednica Suda je odlukom broj KK229/22, na osnovu stavova 1.3 i 4 člana 18. Zakona i pravila 9 Poslovnika, usvojila zahtev za izuzeće sudije Enver Peci iz odlučivanja u predmetu KI140/22.
18. Dana 22. decembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica slučaja

19. Neutvrđenog datuma, podnosioci zahteva su podneli tužbu Osnovnom sudu u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud) protiv tuženih B.K, R.K, N.K, E.K, H.K, E.K i L.K, tvrdeći da su isti isključivi naslednici nepokretnosti koja se nalazi na mestu zvanom „Slanište“, po kulturi oranica V. klase, na katastarskoj parceli br. 757, površine 0,36,70 ha, prema posedovnom listu br. 468, katastarska zona Matičan, na osnovu pravosnažnog rešenja o nasleđivanju Opštinskog suda u Prištini T. br. 17612002 od 12.12.2002. godine.
20. Dana 15. januara 2007. godine, tuženi su isto tako podneli protivtužbu protiv podnosilaca zahteva, koju su precizirali 15. novembra 2013. godine, kojom su tražili da se protivtužba protivtužilaca usvoji kao osnovana i da se utvrdi da su protivtužioci stekli pravo svojine na osnovu održaja na nepokretnosti u površini od 0,36,70 ha koja je evidentirana kao katastarska parcela br. 757, po kulturi oranica V. klase, na mestu zvanom „Slanište“, katastarska zona Matičan, prema posedovnom listu br. 468 KZ Priština.
21. Dana 23. januara 2014. godine, Osnovni sud je presudom [C. br. 3344/12] odlučio na sledeći način: (i) odbio je kao neosnovan tužbeni zahtev podnosilaca; (ii) usvojio je kao osnovanu protivtužbu B.K, R.K, N.K, E.K, H.K, E.K, i L.K, i potvrdio da su isti stekli pravo svojine na osnovu održaja na nepokretnosti u površini od 0.36,70 ha, katastarska zona Matičan, koja je evidentirana kao katastarska parcela br. 757, po kulturi oranica V. klase, na mestu zvanom „Slanište“, prema posedovnom listu br. 468, SO Priština; (iii) protivtužiocima B.K, R.K, N.K, E.K, H.K, E.K, i L.K., ova presuda će poslužiti kao osnov za upis svog prava svojine za nepokretnost preciziranu kao u tački II izreke ove presude; (iv) mera obezbeđenja izdata rešenjem C. br. 3344/12 od 18.03.2013. godine će ostati na snazi do pravosnažnosti ove presude; (v) odbija se kao nedozvoljen zahtev preciziran kao u tački III protivtužbe protivtužilaca prema podnesku od 15.11.2013. godine kojim su tražili da se utvrdi da protivtužioci u postupku eksproprijacije prema konačnoj odluci opštine Priština-predsednika opštine 01. br. 465-102334 od 27.06.2013. godine imaju pravo na iznos naknade eksproprijisanog dela katastarske parcele br. 757-o, katastarska zona Matičan, u površini od 2870 m², tako da im Direkcija za finansije i imovinu isplati u celosti iznos utvrđen prema Aktu o proceni utvrđenom od strane Kancelarije za procenu nepokretnosti pri Ministarstvu finansija Republike Kosovo, koji je prema

rešenju ovog suda C. br. 3344/12 od 18.03.2013. godine deponovan na povereničkom računu CBK-a radi čuvanja i prava da deo neeksplozivne nepokretnosti upišu u Registar prava na nepokretnostima kao vlasnike na njihovo ime u celini prema konačnoj odluci i podacima iz spiska parcela-beleška i kopija plana sa parcelacijom parcele; i (vi) dužni su tužioci-protivtuženi da tuženima-protivtužiocima isplate troškove postupka u iznosu od 2.462,40 evra, u roku od 15 dana od dana prijema presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

22. Dana 18. februara 2014. godine, podnosioci zahteva su uložili žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda, zbog bitne povrede materijalnih odredaba, sa predlogom da se ukine presuda Osnovnog suda i stvar vrati na preispitivanje i presuđivanje.
23. Dana 4. oktobra 2019. godine, Apelacioni sud je presudom [AC. br. 1553/2014] odbio kao neosnovanu žalbu podnosilaca zahteva, dok je potvrdio presudu Osnovnog suda.
24. Dana 18. februara 2020. godine, podnosioci zahteva su podneli reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Apelacionog suda, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnih odredaba.
25. Dana 10. januara 2022. godine, Vrhovni sud je rešenjem [Rev. br. 209/2021] odbio kao van roka reviziju podnosilaca zahteva.
26. Dana 24. februara 2022. godine, podnosioci zahteva su se podneskom obratili predsedniku Vrhovnog suda sa sledećim zahtevom: „... da zatražite od veća ovog suda koje je odlučilo o reviziji, da upravnim aktom traži spisa predmeta C. br. 334412 od Osnovnog suda u Prištini da bi se meritorno odlučilo u vezi sa revizijom”.
27. Dana 9. septembra 2022. godine, predsednik Vrhovnog suda putem saopštenja obaveštava podnosioca zahteva o njihovom podnesku, gde, između ostalog, ističe: „... Obaveštavam vas kao predsednik Vrhovnog suda Kosova o vašem obaveštenju: prema Zakonu br. 06/L-054 o sudovima, član 25 stav 7 je odgovoran za upravljanje i rad Vrhovnog suda; po potrebi, određuje sudije kako bi se osiguralo efikasno rešavanje predmeta; osigurava da je svaki slučaj koji je podnesen Vrhovnom sudu dodeljen adekvatnom veću sudija i imenuje predsedavajućeg sudiju tog veća; nije u zakonskoj nadležnosti predsednika suda da traži od veća ovog suda da upravnim aktom ili na neki drugi način zatraže spisa predmeta od Osnovnog suda. U konkretnom slučaju, predsednik nema pravo da se meša u odlučivanje veća sudija i da ocenjuje meritum predmeta, jer se to smatra uticajem na nezavisnost i nepristrasnost rada sudija”.

Navodi podnosioca

28. Podnosioci zahteva osporavaju rešenje [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine Vrhovnog suda i obaveštenje predsednika Vrhovnog suda, navodeći da su isti doneti uz povredu njihovih osnovnih prava i sloboda zagwarantovanih članovima 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
29. Podnosioci zahteva navode da su redovni sudovi donetim presudama povredili jednakost pred zakonom, budući da je, kako ističu podnosioci zahteva: „... Apelacioni sud u postupku odlučivanja po žalbi povredio jednakost pred zakonom, zagwarantovanu Ustavom Republike Kosovo, jer uopšte nije razmotrio žalbu – dopunu žalbe podnetu 18.10.2016. godine od strane punomoćnika tužilaca, a da povreda bude još teža, ovaj akt – dopuna žalbe od 18.10.2016. godine primljena sa pečatom o

prijemu u sudskoj pisarnici u prijemnoj kancelariji, nije ni uvršten u spise predmeta. Ovim postupkom, tužioci nisu bili jednako tretirani pred zakonom i to im je uskratio Apelacioni sud, a isti su tražili i sudsku zaštitu svoje imovine. Ovo Ustavom zagarantovano osnovno pravo tužilaca je povredio i Osnovni sud u Prištini, čiji se podnesak tužilaca od 24.01.2020. godine, primljen sa pečatom na šalteru suda, kome je takođe priloženo sedam akata koje je Apelacionom sudu podneo punomoćnik tužilaca od 02.09.2016. godine, takođe ne nalazi u spisima predmeta, stoga je i ovom radnjom tužiocima uskraćena jednakost pred zakonom”.

30. Pored toga, podnosioci zahteva navode da je „... na sličan način povređeno pravo tužilaca i od strane Vrhovnog suda, posebno kada je Vrhovni sud obavešten preko svog predsednika 24.02.2022. godine, da Vrhovni sud meritorno odluči u ovom predmetu izvođenjem svih materijalnih dokaza, dopune žalbe od 18.10.2016. godine, ovlašćenja i podneska od 24.01.2020. godine, i na kraju, Vrhovni sud - predsednik Enver Peci sa obaveštenjem od 09.09.2022. godine obrazlaže da ne postoji zakonska nadležnost da se traži procesna radnja, te na ovaj način tužioci nisu jednaki pred zakonom. Postupkom prvostepene, drugostepene i trećestepene sudske instance tužiocima je uskraćeno zagarantovano pravo na jednaku zaštitu u postupku pred sudovima, nije ocenjena žalba, nije ocenjena revizija”.
31. Podnosioci zahteva takođe navode da im je odlukama redovnih sudova uskraćena sudska zaštita, jer im je „nerazmatranjem žalbe uskraćena ocena zakonitosti presude prvostepenog suda, nerazmatranjem revizije im je uskraćeno pravo na ocenu zakonitosti presude prvostepenog i drugostepenog suda, a sve to pošto se ta pravna sredstva tužilaca, kao i njihova volja iskazana kroz ovlašćenje koga žele da angažuju za zastupanje, ne nalaze u spisima predmeta; jednostavno, oni su uklonjeni ili se o njima uopšte nije odlučilo; to nije učinjeno zbog postupanja tužilaca, već zbog inkriminiranih radnji administrativno odgovornih službenika sudova i ovih njihovim radnjama su povređena ustavna prava o čemu se govori u uvodu u oceni ustavnosti sudskih odluka”.
32. Na kraju, podnosioci zahteva traže od Suda da ukine odluke redovnih sudova i da se stvar vrati na preispitivanje i presuđivanje.

Relevantne odredbe Zakona i Poslovnika

Zakon

Član 49 (Rokovi)

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog”.

Poslovnik

Pravilo 39 (Kriterijum o prihvatljivosti)

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva, i [...]”.

Prihvatljivost zahteva

33. Sud prvo ocenjuje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom.
34. U tom smislu, Sud se prvo poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud takođe ocenjuje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47. Zakona [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. Zakona [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. Zakona [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ... ”.

36. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud prvo ističe da su podnosioci zahteva ovlašćena strana, koji osporavaju akt javnog organa, odnosno rešenje [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine Vrhovnog suda, nakon što su iscrpeli sva pravna sredstva propisana zakonom.
37. Međutim, Sud takođe ističe da se prema članu 49. (Rokovi) Zakona, zahtev mora podneti u roku od 4 (četiri) meseca. Rok počinje da teče od dana dostavljanja sudske odluke podnosiocu zahteva. Ovaj zahtev je takođe definisan tačkom (c) stava (1) pravila 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika, kojom je propisano da se zahtev podnosi u

roku od 4 (četiri) meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva.

38. Sud, takođe, podseća da podnosilac zahteva mora da iscrpi sva pravna sredstva za koje se očekuje da su delotvorna i dovoljna. Samo delotvorna sredstva se mogu uzeti u obzir od strane Suda, pošto podnosilac ne može da produži striktne rokove koji su propisani Zakonom i Poslovníkom, pokušavajući da iscrpi pravna sredstva koja nisu delotvorna da pruže sudsku zaštitu prava na koje se žali podnosilac zahteva (vidi, *mutatis mutandis*, slučajeve ESLJP-a: *Gavrilov protiv Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije*, gore citiran, stav 25; i, *Fernie protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 14881/04, odluka od 5. januara 2006. godine). Što se tiče gore navedenih uslova, Sud prvo ocenjuje da su zahtev za iscrpljivanje pravnih sredstava i uslov da se zahtev podnosi u roku od 4 (četiri) meseca usko povezani (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj ESLJP-a: *Jeronovičs protiv Latvije*, zahtev br. 44898/10, presuda od 5. jula 2016. godine, stav 75).
39. S tim u vezi, Sud primećuje da je u ovom slučaju postupak protiv podnosioca zahteva sproveden pred redovnim sudovima, u vezi sa imovinskim pitanjem, sproveden pred tri sudske instance, Osnovnim sudom, Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom, a što je rezultiralo donošenjem rešenja Vrhovnog suda [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine.
40. Međutim, nakon prijema rešenja Vrhovnog suda, podnosioci zahteva su se obratili predsedniku Vrhovnog suda, sa predlogom da poslednje navedeni zatraži od veća sudija koje je odlučivalo o slučaju, da zatraže spise predmeta od Osnovnog suda i da se ponovo odluči o meritumu slučaja. S tim u vezi, Sud ističe da je odgovor na predmetni zahtev potpuno diskrecioni za predsednika Vrhovnog suda.
41. U tom smislu, Sud podseća da je obaveštenjem od 9. septembra 2022. godine predsednik Vrhovnog suda obavestio podnosioca zahteva na sledeći način: „... Obaveštavam vas kao predsednik Vrhovnog suda Kosova o vašem obaveštenju: prema Zakonu br. 06/L-054 o sudovima, član 25 stav 7 je odgovoran za upravljanje i rad Vrhovnog suda; po potrebi, određuje sudije kako bi se osiguralo efikasno rešavanje predmeta; osigurava da je svaki slučaj koji je podnesen Vrhovnom sudu dodeljen adekvatnom veću sudija i imenuje predsedavajućeg sudiju tog veća; nije u zakonskoj nadležnosti predsednika suda da traži od veća ovog suda da upravnim aktom ili na neki drugi način zatraže spisa predmeta od Osnovnog suda. U konkretnom slučaju, predsednik nema pravo da se meša u odlučivanje veća sudija i da ocenjuje meritum predmeta, jer se to smatra uticajem na nezavisnost i nepristrasnost rada sudija”.
42. Stoga, Sud ocenjuje da se „poslednjom odlukom“, u smislu člana 49. Zakona u vezi sa imovinskim pitanjem, smatra rešenje Vrhovnog suda [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine, kojim je odbijena revizija podnosioca zahteva protiv presude Apelacionog suda (vidi, *mutatis mutandis*, predmet ESLJP-a: *Paul i Audrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 46477/99, odluka od 14. marta 2002. godine, vidi slučaj Suda: *KI115/20*, podnosilac zahteva: *Muharem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti od 2. decembra 2021. godine, stav 51).
43. U tom kontekstu, u okolnostima konkretnog slučaja, Sud podseća da su podnosioci zahteva rešenje [Rev. br. 209/2021] od 10. januara 2022. godine Vrhovnog suda, primili 8. februara 2022. godine, što je potvrđeno i priznanicom koju je Sudu dostavio Osnovni sud. Podnosioci zahteva su podneli svoj zahtev Sudu 15. septembra 2022. godine, više od 4 meseca nakon prijema poslednje odluke, odnosno rešenja Vrhovnog suda. Shodno

tome, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca podnet nakon zakonskog roka od 4 (četiri) meseca utvrđenog Zakonom i Poslovnikom, te je stoga neprihvatljiv za razmatranje.

44. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i prema pravilu 39 (1) (c) Poslovnika, da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji pokreću ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da prethodne odluke ne budu stalno otvorene za osporavanje (vidi, između ostalog, slučajeve Suda: KI48/21, podnosilac zahteva: *Xhavit R. Sadrija*, rešenje o neprihvatljivosti od 30. juna 2021. godine, stav 44; i KI45/21, podnosilac zahteva: *Samedin Bytyqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. maja 2021. godine, stav 35; vidi takođe, između ostalog, slučaj ESLJP-a: *Mocanu i drugi protiv Rumunije*, br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08 od 17. septembra 2014. godine, stav 258).
45. Ovaj rok takođe omogućava eventualnom podnosiocu zahteva da razmotri da li želi da podnese zahtev i, ako želi, da odluči o konkretnim žalbama i argumentima koje treba da iznese i ujedno olakšava utvrđivanje činjenica u ovom slučaju, jer protekom vremena, svako drugo pravično razmatranje iznetih pitanja postaje problematično (vidi, presudu ESLJP-a: *Sabri Gunes protiv Turske*, zahtev br. 27396/06, od 29. juna 2012. godine, stav 39; vidi, takođe, slučaj Suda: KI12/20, podnositeljka zahteva: *Hamijete Dinarama-Daija*, rešenje o neprihvatljivosti od 6. novembra 2020. godine, stav 42).
46. U zaključku, iz prethodno obrazloženih razloga, Sud utvrđuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku definisanom članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, te se shodno tome zahtev proglašava neprihvatljivim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, dana 22. decembra 2022. godine, većinom

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona, i
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Latifi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani